

TID TIL PIND-IS!

© Helen Eriksen, 2000, erhvervspsykolog, foredragsholder, forfatter,
Grundlægger, stress- og trivselsekspert www.going-beyond.dk

Købte pind-is i går.
En hel pakke af favorit isen,
så man ikke skal helt over til ismutter
HVER GANG.
For naturligvis skal vi også støtte ismutter!

Købte pind-is i går.
Fordi jeg har lagt mærke til
at uanset alder bliver mine børn SÅ glade,
når der er sørget for deres yndlingsis i fryseren.

Købte pind-is i går.
Fordi det faktisk er enormt hyggeligt
at spise pind-is sammen
på baggrund af et spontant indfald
fra ét af familiemedlemmerne.

Pind-is er jo egentlig bare is,
som det er lykkedes nogen
at få til at sidde fast på en pind,
men dette stykke is-pinde-magi
formår altså at give en følelse af samvær,
af at være fælles om noget,
at ernære sig ved det samme,
af den dér lidt udefinerlige hygge på højt niveau.

Købte pind-is igår.
Fordi den stort set er sikker hver gang:
følelsen af **sammen**
efter indtagelsen af pind-is sammen.
Den dukker med usvigelig sikkerhed op
HVER gang.
Holder sig egentlig forbavsende længe.
Minder os om, at den er der.
Den lå jo lige i rygsækkens indre lomme,
pænt øverst,
lige parat til at blive hevet frem:
"sammen-følelsen" altså.

Der skal i virkeligheden
ikke så meget til at vække den.
For..., vi har den jo i rygsækken
- pænt øverst – de fleste af os.
Og da vi naturligt nok alle har forskellig baggrund,
når vi mødes i en ny sammenhæng,
vil det i starten være noget forskelligt for os hver især,
der får "sammen-følelsen" op af rygsækken
og ud på dansegulvet eller ud på grønsværen
eller hvor den nu drages hen.

Men det er jo bare indtil vi får oplevet, opbygget, skabt
et pænt antal nye "sammen-oplevelser",
som i styrke og intensitet, sådan nærmest overgår
de allerede sig i rygsækken befindende oplevelser.
Når det sker er der pind-is til alle:
"sammen-følelsen" den dyrebare
popper op af rygsækken
og viser os sit milde, velgørende
og værdibaserede ansigt
- med is til op over begge ører!

Kunsten er måske at give sig selv og hinanden
så mange gode, intensive,
uforglemmelige "pind-is" oplevelser,
at det ikke blot er noget vi gør sammen,
men noget der efterhånden
fylder SÅ meget i vore rygsække,
at det nærmest er en underliggende livsstrøm
- hvor vi står og hvor vi går.

Kunsten er måske at være kærligt opmærksom på
at skabe strømmen i særdeleshed der,
hvor vi vælger at bruge størstedelen af vores tid
og dermed af vores liv.

Det er det, der udgør bunden, fundamentet,
og dermed er det lige præcis det,
der er så vigtigt at dyrke såfremt målet er at skabe en kultur
- en familiekultur, virksomhedskultur, national kultur,
karakteriseret ved et højt niveau
af trivsel, livskvalitet, livsglæde og udvikling.
En kultur skabt af en lang række "**sammen-oplevelser**",
der sammenlagt begynder
at fylde rygsækken op hos de involverede.

Og den skal faktisk være godt fyldt op,
før dens indhold af "sammen"
naturligt, organisk sætter rygsækkens ejermand
eller ejerkvinde i bevægelse.

Og "sammen-oplevelser" tager tid – ja, det gør de.
Og det tager tid at spise en pind-is – ja, det gør det.
Alle der har prøvet det, ved det:
en pind-is smager ganske enkelt bedre og bedst,
når man tager sig tid til at spise den.
Tid til pind-is er ganske simpelthen en naturlig forudsætning
for at vore forskellige sanser og intelligenser kan blive vakt.
Og jo flere intelligenser vi kan aktivere på samme tid
via pind-is i alle dets smagsvariationer,
farver, størrelser, former etc.,
des mere kreativitet og des højere grad af vores talentmasse
frigøres hos os hver især.
Uden tid får vore sanser svært ved
at høre, se, lugte, føle, smage noget som helst.
Og en pind-is uden smag
efterlader ligesom ikke
det helt store sus af "sammen-følelse".

Det tager tid at spise en pind-is – ja, det gør det.
"Sammen-oplevelser" tager tid – ja, det gør de.
Til gengæld giver de masser af tid,
når man først har fået dem.
Det ved man bare først,
når man har fået dem.
Så meget glider lettere
– når "sammen" er drivkraften.
Så meget tager mindre tid,
- når "sammen" er understrømmen.
Så meget mere gør glad,
- når "sammen" flyder frit.

Hvem siger, at Pind-is følelsen
og pind-is oplevelser
er forbeholdt specielle lejligheder?

Tænk hvis livet ikke bare kán være
én lang pind-is oplevelse,
men er det?
Og tænk hvis,

vi mennesker er på vandring
med alle vore rygsække,
på vej til at få stadig flere af den slags oplevelser,
der gør at vi måske en dag,
på vores vandring,
står på toppen af et stort bjerg
med den smukkeste udsigt
og med overblikket deroppe fra sanser,
at livet er én stor sammen-oplevelse
- PIND-IS med naturlig champagnesmag!